

Ενότητα 7: Πώς λέμε ΟΧΙ; Σημεία Στίξης (1)

Σημεία Στίξης λέγονται τα σημάδια που χρησιμοποιούμε για να διαβάσουμε ή να γράψουμε σωστά ένα κείμενο.

Τα Σημεία Στίξης που βάζουμε στο τέλος μιας προτασούλας είναι:

Τελεία (.) **Ερωτηματικό (;)** **Θαυμαστικό (!)**
Αποσιωπητικά (...)

Ας κάνω τώρα εξάσκηση...

1. Βάζω **τελείες** με κόκκινο χρώμα στο παρακάτω κείμενο.

Μια φορά και ένα καιρό ήταν ένα κοριτσάκι, που επειδή του άρεσε να φοράει ένα κόκκινο σκουφάκι, το φώναζαν Κοκκινοσκουφίτσα. Μια μέρα η μαμά της της ζήτησε να πάει στη γιαγιά της ένα καλάθι με φαγητά, γιατί ήταν άρρωστη. Της είπε όμως να μην ξεχαστεί στο δρόμο << Το δάσος κρύβει πολλούς κινδύνους >>, της είπε << Μπορεί να συναντήσεις στο δρόμο σου κάποιο κακό λύκο >>

Τελεία βάζουμε στο τέλος μιας πρότασης. Όταν διαβάζουμε σταματάμε τη φωνή μας για να πάρουμε ανάσα. Μετά την τελεία ξεκινάμε πάντα με κεφαλαίο γράμμα.

2. Βάζω **ερωτηματικά** με κόκκινο χρώμα στον παρακάτω διάλογο.

?

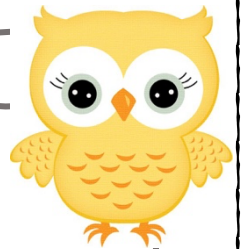
Ερωτηματικό

Βάζουμε στο τέλος μιας πρότασης, όταν θέλουμε να ρωτήσουμε κάτι. Μετά το ερωτηματικό ξεκινάμε με κεφαλαίο γράμμα.

- Τι κάνεις
- Καλά είμαι. Εσύ
- Σήμερα είμαι καλά. Ευχαριστώ!
- Γιατί δεν ήρθες χθες στο πάρτι
- Ήμουν άρρωστος. Είχα πυρετό. Πως περάσατε
- Τέλεια! Κρίμα που το έχασες.
- Χορέψατε
- Βέβαια! Πολλούς χορούς
- Τι φάγατε
- Φάγαμε πίτσες.

3. Βάζω **θαυμαστικά** με κόκκινο χρώμα στον παρακάτω διάλογο.

- Ω Τι ωραίο ποδήλατο
- Ευχαριστώ
- Και τι ωραίο χρώμα. Πότε το πήρες;
- Χθες το απόγευμα.
- Αχ Μακάρι να είχα και εγώ ένα ποδήλατο τόσο όμορφο
- Σου εύχομαι να το αποκτήσεις γρήγορα
- Ευχαριστώ πολύ για τις ευχές σου φοβάμαι όμως ότι θα αργήσει πολύ αυτή η στιγμή για εμένα

!

Θαυμαστικό

Βάζουμε στο τέλος μιας πρότασης, όταν θέλουμε να δείξουμε τα συναισθήματα μας π.χ. θαυμασμό, χαρά, λύπη, πόνο, φόβο ή στις ευχές. Μετά το θαυμαστικό ξεκινάμε με κεφαλαίο γράμμα.

4. Βάζω **αποσιωπητικά** με κόκκινο χρώμα στον παρακάτω διάλογο.

Αποσιωπητικά
Βάζουμε στο τέλος μιας πρότασης, όταν θέλουμε να σιωπήσουμε, δηλαδή δεν θέλουμε να τελειώσουμε την πρόταση μας και τραβάμε λίγο τη φωνή μας. Αυτό το κάνουμε είτε γιατί η συνέχεια εννοείται, είτε γιατί δεν θέλουμε να την πούμε.

- Μαμά
- Τι είναι παιδί μου; Τι θέλεις;
- Να, μαμα
- Τι είναι αγάπη μου;
- Δε θέλω να πάω σχολείο.
- Γιατί παιδί μου;
- Ε, να Δε θέλω γιατί
- Έγινε κάτι;
- Σήμερα γράφουμε τεστ και
- Δεν διάβασες; Πήγαινε τώρα και άλλη φορά να μην ξαναγίνει γιατί

5. Βάζω **τελεία, ερωτηματικό, θαυμαστικό ή αποσιωπητικά** στα κουτάκια.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας κόρακας που νόμιζε ότι είναι έξυπνος και όμορφος Μια μέρα ο κόρακας βρήκε ένα κομμάτι τυρί και κάθισε στο κλαδί ενός δέντρου να το φάει Εκείνη τη στιγμή έτυχε να περνάει κάτω από το δέντρο μια πονηρή και πεινασμένη αλεπού Όταν τον είδε του είπε:

- Γειά σου Τι κάνεις κυρ κόρακα
- Καλά, ευχαριστώ Εσύ
- Μια χαρά Μπορώ να σου πω κάτι
- Φυσικά
- Αχ κόρακα Τι όμορφο πουλί που είσαι Το φτέρωμά σου, τα πόδια σου, τα νύχια σου, τα μάτια σου, η φωνή σου Τραγούδησε μου κάτι
- Κρά, κρα, κρα

Μόλις όμως άνοιξε το ράμφος του το τυρί έπεσε και η αλεπού το έκανε μια χαψιά